

УДК 37.016.79
DOI 10.31654/2663-4902-2020-PP-46-52

Заплішний І. І.

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри географії, туризму та спорту
Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя

Боровик В. В.

старший викладач кафедри географії, туризму та спорту
Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя

ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ПЕДАГОГІКИ УСПІХУ НА УРОКАХ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ В СТАРШІЙ ШКОЛІ

У статті розглядаються педагогічні умови формування ситуації успіху на заняттях з фізичного виховання в ліцеях. Автор заявляє, що відчутних результатів можна досягти лише у випадку колективної роботи викладача та учнів. Командна робота ґрунтується на принципі взаєморозуміння та принципі гуманності, єдності інтересів та амбіцій. Формування ситуації успіху у фізичному вихованні вимагає таких педагогічних умов: здатність вчителя ефективно спілкуватися зі студентами; їх моральне походження; психосоціально-педагогічні знання та спеціальні навички.

Автор статті приділяє особливу увагу облаштуванню спортивних споруд та забезпеченню значної кількості спортивного обладнання, інструментів та аксесуарів. Посилаючись на досвід вітчизняних вчених, автор дає визначення таких понять – успіх і ситуація успіху.

Досягнення учнів безпосередньо пов'язані з дослідженням оптимальної системи фізичних навантажень. Ця система забезпечує набуття знань, умінь та навичок; підвищення інтересу до фізичного виховання. Більше того, система служить основою для формування мотивів рухової активності, розвитку внутрішнього світу учня та їх впевненості в собі. Автор статті наголошує, що під час формування ситуації успіху слід враховувати фізичну підготовку та технічну підготовку. Автор зазначає, що вирішення вказаних проблем є головною умовою формування цілком розвинених особистостей.

Ключові слова: ситуація успіху, фізичне виховання, педагогічні умови, інтерес, мотивація.

Постановка проблеми. Сучасний навчально-виховний процес у старшій школі спрямований на досягнення нової якості освіти й вимагає якісного нового підходу до проблеми розвитку дитини, формування ключових компетентностей, що дозволяють їй успішно інтегруватися в сучасне життя. Оновлення змісту освіти є пріоритетним напрямом реформування базової загальної освіти, що передбачає приведення його у відповідність до сучасних потреб особистості учня й суспільства.

Навчання фізичної культури в старшій школі, головним напрямом якого є фізичне виховання, спрямоване на розвиток і соціалізацію особистості учня, формування в нього національної самосвідомості, загальної культури, творчих здібностей, життєво забезпечувальних навичок, здатних до саморозвитку й самонавчання в умовах сьогодення. Тому новий погляд на проблеми фізичного виховання дітей ставить перед учителем фізичної культури низку важливих завдань, спрямованих не лише на забезпечення достатнього рівня їх фізичної підготовленості, але й розвитку життєво необхідних компетентностей, адаптованості до соціально-побутових умов, тобто створення належних умов для становлення кожного старшокласника як особистості, що розвивається повноцінно та гармонійно.

Одним із завдань діяльності вчителя є визначення педагогічних умов для формування спрямованості особистості учня на успіх, створення ситуації успіху й впровадження педагогіки успіху в навчально-виховний процес фізичного виховання

учнівської молоді. Саме це завдання постає у межах перспективної науки – педагогіки успіху – як інтегрального особистісно орієнтованого підходу, що намагається дати відповідь на питання про те, як забезпечити учня багажем знань, як навчити його здобувати знання й відчувати при цьому радість, задоволення собою й своїми досягненнями. Для того щоб учень досяг успіху в своїй діяльності, вчителів потрібно активізувати її внутрішній світ, який характеризується необмеженими психічними можливостями, що використовує дитина для навчання в школі й у подальшій її життєдіяльності. У зв'язку з цим питання впровадження педагогіки успіху на уроках фізичної культури стає актуальним.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблема педагогіки успіху не є новою. Вона існує впродовж багатьох останніх десятиліть. Але це не зменшує потреби в її постійному вивченні та дослідженні, бо з'являються все нові й більш сучасні питання, що вимагають пошуку можливих шляхів її вирішення.

Відомі вітчизняні педагоги, такі як К. Д. Ушинський, А. С. Макаренко, В. О. Сухомлинський, Ш. А. Амонашвілі та ін., заклали основи педагогіки успіху. К. Д. Ушинський, вказуючи на роль формування того чи іншого знання, акцентував нашу увагу на тому, що вчитель має залучати до роботи всіх учнів, домагатися від них уважності, тримати в полі зору не тільки клас у цілому, а й кожного окремого учня. Педагог наголошував на активізації учнів безпосередньо під час уроку, тому що розумова праця учня, успіх і невдачі в навчанні – це його внутрішній світ, духовне життя, ігнорування якого може призвести до сумних результатів. З цього приводу К. Д. Ушинський зазначив: "Не саме знання, а ідея, що розвивається в розумові дитини засвоєнням того чи іншого знання, – от що повинно становити зерно, серцевину, кінцеву мету таких занять" [8, с. 174].

Великого значення для правильного розуміння проблеми, що розглядається, мають теоретичні положення і практичні поради А. С. Макаренка. Він у своїй роботі "Методика організації виховної роботи" наголошував на тому, що товариська взаємодія вчителя й учня має бути такою органічною, такою цілісною, що учні не повинні відчувати наявності у школі окремих учительських чи учнівських інтересів. Серцевиною педагогіки повинна бути єдність і спільність інтересів учителів та учнів, і це має утворювати одне ціле – педагогічний колектив.

Спостерігаючи й аналізуючи низку вчинків підлітків, А. С. Макаренко виявив у них явище, що досить часто зустрічається: протиріччя між вимогами вчителя й поведінкою учня. Тому і в своїх теоретичних працях, і в практиці виховання він дає нам бачення успіху в педагогічній діяльності як результат взаємодії обох її об'єктів – учителя й учня. Таким чином, педагогіку успіху А. С. Макаренко розглядає як таку, що не лише веде до результату й відповідає поставленій меті, а й насамперед, як діяльність, зорієнтована на кожну особистість у конкретних обставинах, причому до уваги слід брати вчителя й учня [2, т. 5, с. 250], а з метою створення ситуації успіху автор рекомендував широко застосовувати рухливі ігри, туристичні походи, ігри на місцевості з тим, щоб фізичні вправи стали б для дітей цікавими і потрібними [2, т. 5, с. 338].

Вагомий внесок у розбудову вітчизняної педагогічної системи вніс видатний педагог В. О. Сухомлинський. Його практичний досвід в організації навчально-виховного процесу (школа під відкритим небом), рекомендації педагогам і батькам про всебічне виховання дитини отримали широке розповсюдження. На його думку, для того щоб в учня виникла потреба в оволодінні знаннями, уміннями й навичками, вчитель повинен створити ситуацію успіху [7, с. 78]. В. О. Сухомлинський вважав, що радість успіху в навчанні дитина досягає, долаючи труднощі, на основі великих вольових зусиль. Він вважав, що важливе місце в цьому повинні зайняти прикладні види фізичної культури – такі як біг, стрибки, метання. Їх вплив на впровадження педагогіки успіху визначається створенням умов, де необхідні прояви вольових зусиль [6, с. 220].

Створення ситуації успіху відображено в працях сучасних українських науковців І. Д. Беха, Р. О. Гришкової, І. А. Зязюна, Р. Г. Романовського, Б. Н. Шияна та ін.

Проблема успішності навчання є однією з центральних проблем у педагогіці шкільної й вищої освіти. На даний момент особливо важливим постає питання пошу-

ку нових підходів, які б сприяли розвитку особистості, формували в неї прагнення до саморозвитку й самонавчання, виявляли активність і відповідальність у громадському й особистому житті [1; 4].

Національною стратегією розвитку освіти в Україні на період до 2021 року визначено пріоритетні завдання щодо створення умов для розвитку особистості й творчої самореалізації, формування внутрішнього світу того, хто навчається, виховання впевненості в своїх силах. Виходячи з цього, можна з впевненістю сказати, що одним з найважливіших завдань вчителя є створення джерела внутрішніх сил дитини, що породжує енергію для подолання труднощів, страху, бажання вчитися й досягти успіху в житті. Саме створення ситуації успіху на уроках фізичної культури привертає увагу вчителя до оновлення змісту, цілей, завдань, засобів, форм і методів як важливих компонентів процесу викладання фізичної культури у старшій школі. Недостатня теоретична й практична розробка даної проблеми обумовила актуальність і правомірність вибору нами даного напрямку дослідження.

Мета статті: висвітлення досвіду роботи, пов'язаного з пошуком шляхів та визначення психолого-педагогічних умов впровадження педагогіки успіху на уроках фізичної культури на основі поєднання практичної й теоретичної діяльності учнів старшої школи.

Слід зупинитися на сутності понять "успіх", "ситуація успіху", "педагогіка успіху". Доцільним буде розпочати аналіз основних понять даного дослідження з базового, яким є успіх. За визначенням словника української мови, успіх – це досягнення в навчанні, у вивченні чого-небудь [5, с. 493]. За визначенням С. І. Ожегова, успіх – це добрі результати в роботі, навчанні [3, с. 747]. Узагальнюючи вищесказане, в контексті нашого дослідження, можна дати таке визначення цьому поняттю, успіх – очікуваний позитивний результат діяльності окремо взятого учня, або класу в цілому, на основі заздалегідь продуманого та ретельно зваженого процесу педагогічної взаємодії між вчителем і учнями.

Успіх – це досягнутий на даний момент рівень знань, умінь, навичок, ставлення, компетентностей, що забезпечують учневі певний позитивний результат в оволодінні навчальним предметом.

Ситуація успіху – це сукупність створених учителем педагогічних умов для учнів, які сприяють досягненню кращого навчального результату. Ці два визначення доповнюють одне одного і дають нам можливість виділити таке поняття, як педагогіка успіху.

Педагогіка успіху – це доцільно спланована й результативна спільна діяльність учителя й учнів, що ґрунтується на взаєморозумінні й гуманізмі, на єдності їх інтересів і прагнень, метою яких є розвиток і удосконалення пізнавальних (рухових) можливостей учнів, їх компетентності, розкриття їхньої індивідуальності.

Упровадження педагогіки успіху на уроках фізичної культури в старшій школі ми вбачаємо в необхідності створення психолого-педагогічних умов, для формування спрямованості особистості на успіх, за яких учень чи клас в цілому зможе досягти значних результатів у певному виді діяльності.

Процес викладання фізичної культури в старшій школі передбачає ті самі види спорту, що вивчалися на попередньому етапі, але вже на більш високому рівні. Виходячи з цього, ми вважаємо, що основою рухових вмінь і навичок, якими повинні опанувати учні, має бути сукупність прийомів навчальної роботи, адекватних цілям і завданням процесу вивчення фізичної культури. Досягнення принципу успіху учнем пов'язані з пошуком оптимальних виховних систем фізичного виховання, спрямованих на формування вмінь і навичок, підготовленості учня до свідомих і точних рухових дій і здатності послідовно їх застосовувати при вивченні нового матеріалу чи незнайомих рухових технічних прийомів ігрових видів спорту. Отже, ми не повинні забувати про те, що у процесі фізичного виховання учень не тільки засвоює знання про значення рухової дії, а й вчиться їх вдало застосовувати в практичній діяльності. Дитина дуже переживає за свою роботу, виражаючи своє особисте ставлення до того що їй вдалося зробити, а що не вдалося. Тому при ознайомленні дітей з новою фізичною вправою, при її навчанні ми звертаємо особливу увагу на те, щоб в учнів пробудити інтерес до їх засвоєння, дати можливість відчути радість від виконання

цієї вправи й пробудити відчуття радості, гордості й відповідальності за свої досягнення. На основі цього в учнів формуються нові мотиви до рухової діяльності, змінюється рівень самооцінки й самоповаги і тим самим створюються умови для розвитку їх внутрішнього світу й формується їх впевненість у своїх силах.

При побудові процесу викладання фізичної культури ми звертаємо велику увагу на те, що для дітей старшого шкільного віку характерна нестійкість психіки. У зв'язку з чим, готуючись до уроку, враховуємо їхні типологічні особливості психічного розвитку. Діти сильного, зрівноваженого, рухливого типу особливо швидко засвоюють програмовий матеріал, оволодівають технікою рухів, рухових дій. Учні спокійного типу теж успішно оволодівають складними координаційними рухами, але не так швидко, як перші. Старшокласники нестримного типу на уроках відрізняються дуже великою активністю. Вони дуже швидко засвоюють рухові навички, хоч і не завжди повністю. Слабкий тип із зниженою збудливістю й рухливістю нервових процесів характеризується байдужим ставленням до розучуваних нових вправ, особливо складних, оскільки для оволодіння ними необхідні вольові зусилля. Тому на уроках з такими дітьми ми частіше, ніж з іншими, застосовуємо допоміжні підвідні вправи, які полегшують засвоєння нових рухів.

Педагогіка успіху, як підсистема навчального процесу, спрямована на досягнення завдань і цілей з навчання фізичних вправ. Вона визначається комплексом завдань, які сприяють ефективному вивченню технічних елементів окремих видів спорту. При підготовці до проведення уроку фізичної культури вчитель планує конкретні завдання для засвоєння рухових умінь і навичок, їх зміст що обумовлює вибір засобів, форм і методів фізичного виховання. Тому основними компонентами педагогіки успіху, на наше переконання, є цілі, завдання, зміст, засоби, форми, прийоми, методи стимулювання навчальної діяльності й контроль за її виконанням.

Роботу над створенням ситуації успіху, як правило, ми починаємо з першого ознайомлення з рухом, що вивчається, з його демонстрації (виконання), коли в старшокласника формується уявлення про спосіб його виконання й закінчується вмінням виконувати вправу у загальних рисах. При навчанні складним прийомом пояснюємо структуру, техніку, порядок дій та очікуваних результатів від вправи, яку належить виконати і розкладаємо прийом на операції, частина яких уже знайома й використовується учнями. Це сприяє кращому усвідомленню руху, спонукає дітей до активності й полегшує формування рухових умінь. Наприклад, для того щоб навчити учнів 10-го класу виконувати нападаючий удар з переводом, послідовність діяльності вчителя може бути такою: вчитель пояснює, що нападаючий удар з переводом – це різновид прямого нападаючого удару, тільки, тільки напрям польоту м'яча не збігається з напрямом розбігу нападаючого. Далі учитель називає і пояснює основні рухові дії які потрібно засвоїти учневі в їх послідовності (виділити складові частини, визначити для чого служить кожна з них, пояснити, як вони взаємодіють між собою, виділити передбачувані основні технічні помилки, показати технічні прийоми їх виправлення). І якщо після декількох вправ дитина виконує вправу в загальних рисах, в неї появляється усмішка, вона з великим бажанням і задоволенням хоче повторити цю вправу для кращого її засвоєння. Ця ситуація успіху, на наше глибоке переконання, формує в старшокласників інтерес не тільки до виконання цієї вправи, а й предмета в цілому.

Важливою умовою впровадження педагогіки успіху на уроках фізичної культури є чітке уявлення вчителя, яких рухових умінь і навичок, відповідно до вікових і рухових можливостей, потрібно навчити дітей у конкретних класах (10-му чи 11-му). Таким чином, перед вчителем на початку кожного навчального року, стоїть непросте завдання, а саме, діагностувати склад учнівського класу: стан фізичної та технічної підготовки, фізичної підготовленості, їхнього здоров'я, рівня знань з фізичної культури. За їх результатами визначається й планується головний напрям формування в учнів нових рухових умінь і удосконалення уже засвоєних, проєктується бажаний стан рівнів теоретичної, практичної й технічної підготовки у вигляді певних результатів. Побудова процесу фізичного виховання повинна плануватися при активній участі в ньому учнів старшої школи (ліцею), з усвідомленням ними цінності занять фізичними вправами для всебічного розвитку й за позитивного ставлення їх до

занять фізичної культури. Але для формування такого ставлення необхідна відповідна мотивація навчальної діяльності.

Метою розвитку мотиваційної сфери учнів у навчанні фізичної культури виступає формування стійкого інтересу до предмета, що передбачає активне емоційно-пізнавальне ставлення старшокласників до вивчення фізичних вправ, а також оволодіння вміннями, які сприяють їх всебічному розвитку. У цьому визначенні акцентується увага на інтересі дітей як до практичного, так і теоретичного змісту навчального предмета, а також його спрямованості на активну, самостійну діяльність, що впливає на ставлення особистості дитини, перетворюється на стійку рису її характеру.

Для створення ситуації успіху на уроці фізичної культури потрібно враховувати фізичну й технічну підготовку, а також фізичну підготовленість учнів класу. Без їх аналізу, без уявлення про досягнутий рівень їх розвитку неможливо сформулювати розвивальні цілі навчання, які вказують на можливість ускладнення чи спрощення матеріалу, що вивчається, на доцільність посилення складності фізичних вправ в інтересах успішного опанування ними добре підготовленими учнями і на зменшення цієї складності для слабких учнів. Наприклад, при навчанні гри в баскетбол більш технічно підготовленим дітям даємо завдання виконати подвійний крок при швидкому пересуванні, тоді як менш технічно підготовлені виконують цю вправу в повільному русі. Отже, ми вбачаємо, що створення ситуації успіху на уроці фізичної культури можливо лише за рахунок індивідуального диференційованого підходу до кожного учня через виконання серії як складних, так і спрощених технічних прийомів. В кінці уроку ми даємо педагогічну оцінку виконання завдань, якості рухових дій, що є виразом опанування техніки засвоєння вправ, що вивчалися на уроці. Вона повинна відповідати індивідуальним можливостям дітей і віддзеркалювати ту працю, яку діти вклали в досягнення їх можливого результату.

Наш досвід роботи показує, якщо учень відстає в технічній підготовці, у порівнянні з іншими дітьми, то він скоріше замикається в собі і тоді навчити його буде майже неможливо й успіху не досягти. Для цього ми заохочуємо такого учня, щоб на наступному уроці він з задоволенням виконував поставлені перед ним посильні завдання. Все це створює умови для закріплення одноразового успіху, перетворюючи його на багаторазовий, та веде до зміни в ставленні старшокласника до предмета і до самого себе. Якщо такий учень досяг успіху при вивченні техніки одного прийому, то він з нетерпінням буде чекати наступного уроку, бо знає й надіється, що отримає на ньому задоволення від своєї роботи. Отже, метою оцінювання є стимулювання учня до саморозвитку.

Впровадження педагогіки успіху в навчальний процес фізичного виховання дає нам можливість зрозуміти, що створення ситуації успіху важливе не тільки для учнів з низьким рівнем фізичної підготовленості, а й для дітей з високим рівнем. Вирішення проблеми успішності у засвоєнні техніки фізичних вправ – процес довготривалий і багатогранний, який полягає у формуванні умінь і навичок конкретних рухових дій і видів рухової діяльності. Все це відбувається за особистісно орієнтованого навчання.

Серед різноманітних умов впровадження педагогіки успіху в навчально-виховний процес фізичного виховання школярів, на нашу думку зору, універсальним є створення належної матеріально-технічної спортивної бази, забезпечення її в достатній кількості спортивним обладнанням та інвентарем.

Провідною умовою впровадження педагогіки успіху в процес викладання фізичної культури в старшій школі є приклад поведінки вчителя, який на основі глибокої загальної культури, соціально-психологічних, педагогічних, спеціальних знань, застосування сучасних дидактичних і виховних технологій спрямовує зусилля на навчально-виховну діяльність з фізичного виховання, мета якої – збереження та зміцнення здоров'я учнівської молоді, їх фізичного розвитку, розвиток основних фізичних якостей та природних здібностей, формування умінь і навичок ведення здорового способу життя, виховання високих моральних якостей особистості тощо.

Показником майстерності вчителя є вміння гасити негативні емоції й закріплювати позитивні, якомога частіше акцентувати увагу на успіху учнів, володіння педа-

гогічними й спеціальними уміннями, включаючи й рухові, володіння педагогічною технікою, яка включає в себе: техніку мовлення, міміку, пантоміміку, управління емоціями. Авторитет і повага до вчителя залежить від мовної діяльності вчителя, від його власної гідності (виражені плавні жести, правильна постава, спортивна форма та ін.).

Висновки. Таким чином, окреслені нами психолого-педагогічні умови впровадження педагогіки успіху на уроках фізичної культури в старшій школі є важливою передумовою для формування всебічно розвиненої особистості учня. Проте наше дослідження не вичерпує змісту проблеми, тому подальші наукові пошуки пов'язуємо з аналізом їх застосування в освітньому середовищі.

Література

1. Гришкова Р. О. Ситуація успіху як фактор гуманізації процесу навчання іноземної мови студентів непрофільних спеціальностей. URL: lib.chdu.edu.ua/pdf/zbirnuku/14/pdf
2. Макаренко А. С. Книга для родителей: сочинение: в 7 т. Москва, 1957. Т. 5. С. 338–359.
3. Ожегов С. И. Словарь русского языка: Ок. 57000 слов / под ред. докт. фил. наук, проф. Н. Ю. Шведовой. Москва: Рус. яз., 1983. 14-е изд., стереотип. 816 с.
4. Романовський Р. Г. Педагогіка успіху: її сутність та основні напрями вивчення. URL: Repository.kpi.kharkov.ua/lanle/KhPI-Press/519/
5. Словник української мови: в 11 т. 1979. Т. 10. С. 493.
6. Сухомлинський В. О. Духовний світ школяра. *Вибрані твори*: в 5 т. Київ: Рад. школа, 1976. Т. 1. С. 207–400.
7. Сухомлинський В. О. Проблеми виховання всебічно розвиненої особистості. *Вибрані твори*: в 5 т. Київ: Рад. школа, 1976. Т. 1. С. 55–206.
8. Ушинський К. Д. Посібник для викладання за "Родным словом". *Вибрані пед. твори*. Київ: Рад. шк., 1949. 418 с.

References

1. Grishkova, R. O. *Situation of success as a factor of humanization of the process of teaching foreign languages to non-specialized students* [The situation of success as a factor in the humanization of the process of learning a foreign language for students of non-core specialties]. URL: lib.chdu.edu.ua/pdf/ birnuku 14/pdf [in Ukrainian].
2. Makarenko, A. S. (1957). *A book for parents* [Book for parents]. Vols. 1–7. Vol. 5. Moscow [in Ukrainian].
3. Ozhegov, S. I. (1983). *Russian Language Dictionary: 57000 words* [Dictionary of the Russian language: Ok. 57,000 words]. N. Yu. Shvedova (Ed.). (14d ed). Moscow: Russian language [in Ukrainian].
4. Romanovskiy, R. G. *Pedagogy of success: its essence and the main trends of study* [Pedagogy of success: its essence and main directions of study]. URL: Repository.kpi.kharkov.ua/lanle/KhPI-Press/519/ [in Ukrainian]
5. *Ukrainian Language Dictionary* [Dictionary of the Ukrainian language]. 1979. Vols. 11. Vol. 10 [in Ukrainian].
6. Sukhomlinskiy, V. O. (1976). *A Pupil's Spiritual World* [The spiritual world of the student]. *Selected works – Selected works*. Vols. 1–5. Vol. 1. Kyiv: Soviet school [in Ukrainian].
7. Sukhomlinskiy, V. O. (1976). *Problems of upbringing an all-round developed personality* [Problems of education of a comprehensively developed personality]. *Selected works – Selected works*. Vols. 1–5. Vol. 1. Kyiv: Soviet school [in Ukrainian].
8. Ushinskiy, K. D. (1949). *Textbook for teaching after "Native word"* [Handbook for teaching "Native word"]. *Selected ped. works – Selected ped. writings*. Kyiv: Soviet school [in Ukrainian].

Zaplishnyi I.

Candidate of Pedagogic Sciences, Associate Professor at the Department of Physical Training and Valeology of the Nizhyn Gogol State University

Borovyk V.

Senior lecturer at the Department of Physical Training and Valeology of the Nizhyn Gogol State University

FEATURES OF THE INTRODUCTION OF PEDAGOGY OF SUCCESS IN PHYSICAL EDUCATION LESSONS IN HIGH SCHOOL

The article deals with the pedagogical conditions of formation of success situation at classes of physical education in lyceums. The author states that tangible results can be achieved only in case of teamwork between the teacher and the students. Teamwork is based on the principle of mutual understanding and the principle of humanity, unity of interests and ambitions. Formation of success situation in physical education requires the following pedagogical conditions: the ability of the teacher to communicate efficiently with students; their moral background; psychosocial and pedagogical knowledge and special skills.

The author of the article pays special attention to setting up sport facilities and providing it with a substantial amount of sport equipment, tools and accessories. The purpose of which is to be used to form motive to achieve success.

Referring to the experience of native scientists the author gives the definition of such notions – success and success situation. The latest notion is considered as a complex of pedagogical conditions for students. This complex serves as a motive to achieve the greatest results.

Achievements of the students are directly connected with the research of the optimal education system of physical activities. This system provides acquiring the knowledge, skills and capacities; raising interest in physical education. More than that, the system serves as a basis for formation motives to motor activity, development of the inner world of the student and their self-confidence. The author of the article emphasizes that during the formation of success situation, physical fitness and technical training should be taken into account. The author points that solving indicated problems is the major condition for formation fully developed individuals.

Key words: success situation, physical education, pedagogical conditions, interest, motivation.